

Канадці ввійшли в контакт з Червоним Хрестом

Оттава, Онт. (УІБ). — Центральний Конгрес українців Канади спільно з Канадським Товариством Прихильників Народного Руху України за Перебудову розпочали переговори з Канадським товариством Червоного Хреста в справі допомоги жертвам чорнобильської катастрофи, які, згідно з найновішими інформаціями, такої допомоги потребують.

Перша зустріч представників КУК з виконавчим Канадського Товариства Червоного Хреста відбулася 30-го січня. Під час цієї зустрічі українські делегати поінформували Канадський Червоний Хрест про сучасну ситуацію в Україні та про потребу негайної допомоги жертвам чорнобильської трагедії, особливо дітям, які найбільше потребують медичної допомоги.

Канадський Червоний Хрест виявив зацікавлення співпрацею з українсько-канадською громадою в справі цієї допомоги. Екзекутива Канадського Червоного Хреста, в порозумінні з Лігою товариств Червоного Хреста в Женеві, постаралася випрацювати схему співпраці з українсько-канадською громадою і угодити свої засоби та експертизу для ефективного надання допомоги.

Якщо ці переговори закінчаться успішно, українсько-канадська громада матиме змогу користуватися великим досвідом Ліги Товариств Червоного Хреста в організації допомогової акції в світовому масштабі; доступом до найкращих медичних спеціалістів, які співпрацюють з Лігою то-

варистів Червоного Хреста; гарантією Ліги товариств Червоного Хреста, що допомога, зібрана під патронатом ліги, буде доставлена до місця призначення; задоволення, що фонди на допомогу будуть передані в цілому для потребуючих, без адміністративних коштів.

Недавно Ліга товариств Червоного Хреста вислала до Советського Союзу висококваліфіковану групу експертів з радіації, які мали оцінити наслідки чорнобильської катастрофи для населення. Ця група відвідала околиці Чорнобиля і провела дослідження відносин наслідків радіації. В залежності від остаточного рапорту і рекомендацій цієї групи, Ліга товариств Червоного Хреста зможе зорганізувати акцію міжнародної допомоги жертвам Чорнобиля. Канадське товариство Червоного Хреста буде діяти згідно з тими рекомендаціями.

ЗУСТРІЧ З О. КУЗЬМОВИЧ

Йонкерс, Н. Й. — 119-й Відділ США ім. Ольги Кобилянської влаштує зустріч із журналістами та кореспондентами щоденника „Свобода“ Ольгою Кузьмович, яка перекладає гутірку на тему: „Як допомогти собі в життєвих кризах“. Зустріч відбувається в неділю, 11-го березня, о год. 4-й по полудні в залі церкви св. Михайла, 21 Шонард-плейс (мікша Норт Бродвей). Опісля виміна думок при солодким і каві.

Католицька молодь матиме зустріч на Союзівці

Джерсі Сіті, Н. Дж. — 3 Єпископської канцелярії повідомляють, що українська молодь Стемфордської єпархії готує зустріч під керівництвом „Українська Молодь Христів“, яка відбувається від 8-го до 10-го червня на Союзівці.

Ціллю цієї зустрічі після гучних святкувань 1000-ліття та напередодні змінливих часів дати молодому поколінню можливість, зберегти, розгорнути та продовжувати практикувати нашу українську католицьку спадщину. Щоби досягти цих цілей треба дати молодшому поколінню знання з усіх аспектів ук-

раїнської релігійної спадщини, щоб воно могло в цьому модерному світі поширювати потребу віри та її розуміння. В першу чергу мусить тут народитися та вирости молода українська людина усвідомити собі хворобистість братів і сестер в Україні, які зумили своєю стійкістю домогтися прав своєї Церкви, не зважаючи на усілякі погрози та переслідування.

Маючи це на увазі, підготовлено програму, щоби задовольнити потреби кожної молоді української людини віком від 18 до 35 років життя.

У Філадельфії помер проф. Г. Лужницький

Філадельфія. — В суботу, 3-го березня тут помер на 87-му році життя св. п. проф. Григор Лужницький, дійсний член НТШ, історик культури і журналіст з Львова, літературний редактор у видавництві „Українська Преса“ до 1939 року. З 1950 року був редактором газети „Америка“ в ЗСА, від 1959 року професором історії української літератури Пенсильванського університету, автор книжки „Українська Церква між Сходом і Заходом“ та багатьох інших книжок, театрознавець, поет, письменник, драматург, автор багатьох статей в українській пресі.

Парастас буде правитись у п'ятницю, 9-го березня, о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Насевичів, 109 Тайбор вул. у Філадельфії. Похоронні відправи у

церкві св. Михайла в Черрі Гилл, Н. Дж., 670 Купер Лендінг роуд, в суботу, 10-го березня, о год. 10-й ранно. Тіло буде поховане на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі (Філадельфія). Залишив у глибокій жалобі: доньку Христини Кульчицьку з мужем Богданом і трьома синами та сестрою Анною Кульчицькою, сина Олександра з дружиною Марією і двома дітьми та тещою Ангеліною Бєзущо, а також дальшу родину, сестринку Леоніду Рудницького з родинною, братанку Ксеню Бойцун з родиною та іншу рідню в діаспорі в Україні.

Замість квітів на могилу родина просить складати пожертви на НТШ, український Люрд та інші добродійні цілі.

В. Брюховецький доповідатиме в Трой

Трой, Н. Й. (В.Л.). — В суботу, 10-го березня, в год. 1-й по полудні, діти зі школи українознавства і молоді зложать квіти у стіп пам'ятника Т. Шевченка в місті Трой, Н. Й. Пам'ятник Т. Шевченка знаходиться на площадці його імені на перехресті 3-ї і 4-ї вулиць в південній частині міста.

Комітет ім. Т. Шевченка в Трой, головує який є В. Брюховецький, приготував коротку імпрезу біля пам'ятника, на яку запрошують всіх громадянство околиці Олбана. В імпрезі візьме участь визначний гість з України, проф. Вячеслав Брюховецький, який виголосить коротке слово. На закінчення всі присутні відспівають „Заповіт“.

Після зустрічі в год. 2-й по полудні відбувається пресова конференція, а опісля

товариська зустріч в одному із місцевих ресторанів. Пресову конференцію підготують д-р Ліда Тарнавська.

В неділю, 11-го березня, в год. 1-й по полудні в Українській Залі, 391, Друга вул. в Трой, українці міста відзначать Т. Шевченка концертом, в якому беруть участь хор української православної церкви, диригент Катя Пашко, і діти з декламаціями. Головну доповідь виголосить проф. В. Брюховецький.

Після офіційної частини відбувається в цій самій залі зустріч з гостем, в якій він подасть аналіз теперішніх подій в Україні. Після доповіді — запити.

Цей Шевченківський вікенд закінчиться прийняттям, яке підготувать сестринство української православної церкви.

Відбулися Загальні збори Округи УНС в Дітройті

Дітройті (Р. Лазарчук). — Відкриваючи ці Загальні збори, які відбулись в неділю, 11-го лютого, голова д-р Олександр Серафін привітав представників Екзекутиву УНС головного касира Уляну М. Дячук, а вітаючи всіх присутніх попросив їх одностайним тихим спогодом вішанувати бл. п. Романа Татарського, бл. п. Василя Папіжа та всіх

Д-р О. Серафін

тих, що з волі Всевишнього відійшли в звітному році на вічний спочинок.

На підставі присутності представників 10-ти Відділів УНС з Округу стверджено православною зборів та вибрано Президію в складі: д-р О. Серафін — голова, Зенон Василькевич — місто голова, Роман Лазарчук — секретар, а У. М. Дячук і Михайло Бабій — (Закінчення на стор. 4)

ЗУСТРІЧ З Г. МИХАЙЛЕНКО

Нью Йорк. — 83-й Відділ Союзу українців Америки в Нью Йорку влаштує зустріч з членом УНС Ганною Михайленко. Бібліотекарка з Одеси, учителька, захисниця української мови й культури поділитись своїми поглядами на теперішні події в Україні й особистими переживаннями як в'язень советських психіатричних установ. В зустрічі візьмуть участь також Боже на Ольшанській і Надія Світлична. Зустріч відбувається у великій залі Українського Народного Дому, 140 Друга аве., о год. 2:30 по полудні.

Пам'ятники Сталіна і Леніна продаються за готівку

Після тривалих зусиль румунські робітники стягнули пам'ятник Леніна в Бухаресті і хочуть продати його за 1 міль. дол.

Бухарест, Румунія. — Нові румунські керівники, комуністи, але не кінце прихильники диктаторської політики колишнього президента і першого секретаря тамошньої Комуністичної партії, тирана в повному розумінні цього слова Ніколу Чаушеску, дали дозвіл на зняття з постаменту колосальної фігури божка більшовицької революції Володимира Леніна, 25-футового пам'ятника, який був побудований за проектом скульптора Бориса Карєгі в 1960 році і приміщений на головній площі Бухаресту.

Очевидно, пам'ятник був побудований ще перед тим, як румунські політики вирішили йти своїм власним шляхом до комунізму і при кожній нагоді проголошували свою власну самостійницьку закордонну і оборонну політику. Практично Румунія не виходила із советського блоку, була членом Варшавського Пакту, але не з усіма потягненнями Москви вона погоджувалася, а деколи навіть протестувала, наприклад, проти вторгнення військ Варшавського Пакту до Чехословаччини в 1968 році, щоб там придушити так звану „Празьку весну“ і поставити край намаганням чехів і словаків демократизувати свою комуністичну систему.

При відсутності модерної технології румуни, як кажуть західні кореспонденти і спостерігачі, мали

чималі клопіт із зваленням семитонного бронзового пам'ятника В. Леніна, статуя якого вони старались продати для будь-якого західного колекціонера за тверду валюту. Як відомо, подібний пам'ятник Йосифа Сталіна, був зведений у Празі і теперішній демократичний уряд Чехословаччини веде переговори із західними колекціонерами, щоб продати його за цну 50,000 доларів.

У зв'язку з поваленням пам'ятника Леніна в Бухаресті, західні політичні аналітики знову підніесли на повну ширину справу нерішучості теперішніх румунських керівників, які, після 40-річного панування консервативних комуністів, не знають, що властиво робити з демократією, а деякі навіть добре не знають, що воно таке оця демократична система і як вона проявляється. Виявляє, кажуть спостерігачі, що Румунія потребуватиме не тільки економічної допомоги, але також практичних порад, які владу не перехопили ще у свої руки анархістичні елементи, які продовжуватимуть внутрішню різню власного населення.

Західнонімецька газета „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“ пише, що паде не тільки комуністична система, падають і групи пам'ятників її творців, В. Леніна, Й. Сталіна, Маркса і Енгельса.

У СВІТІ

ВИСОКОПОСТАВЛЕНІ ЧЛЕНИ правлячої партії Лікуд в Ізраїлі виступили з гострою критикою проти запропонованого американського плану для започаткування мирових переговорів поміж Ізраїлем та палестинцями. Це невдоволення виявилось на засіданні прем'єр-міністра Іцхака Шаміра з трьома міністрами його кабінету, де саме обговорювався Американський запропонований план, до котрого згідно з припущенням деяких політиків сам прем'єр І. Шамір починав прихильно ставитися. Член партії Лікуд міністер транспорту Моше Кашав заявив, що американський план для нього не є до сприйняття, а заступник прем'єр-міністра Давид Леві, головний опонент плану, з партії Лікуд, загрозив, що він зрештеші якщо кабінет погодиться на цей план. Ця реакція загрожувала дещо сповідання, що може цей компромісовий план можна буде реалізувати. Бо в ньому говорилось, що у переговорах зможуть взяти участь палестинці переселені з окупованих територій, як і ті, що мають домів в східному Єрусалимі. Досі Ізраїль не погоджувався взагалі щоби в переговорах брали участь палестинці з-поза окупованих територій.

МИСЬКА УПРАВА, у якій більшість мають праві консерватисти білої меншості у Південній Африці, в одному із менших містечок відкинула план, в якому йшлося про дозвіл для 300 багатих родин з Гонг-Конгу поселитися в цій місцевості. Миська рада індустріального містечка Спрінгс, 25 миль на схід від Йоганнесбургу, відкинула цю пропозицію на закритому засіданні минулого тижня, згідно з повідомленням місцевої газети „Стар“. З уваги на те, що велика кількість мешканців Гонг-Конгу шукають можливостей виїзду до інших країн світу з наміром постійного поселення, заки Гонг-Конг перейде під британську владу у 1997 році під владу комуністичного Китаю. Таке рішення Миської ради у Спрінгс дещо суперечить задоволенням уряду Південної Африки, що там радо вітатимуть емігрантів з Гонг-Конгу.

ПРЕДСТАВНИКИ ДЕМОКРАТИЧНОГО БЛЮКУ ПЕРЕМАГАЮТЬ У ВИБОРАХ

Київ. (ПС УГС). — 3 Українці повідомляють, що повних відомостей про результати першого туру голосування на виборах до Верховної Ради України нема. Однак уже тепер можна сказати, що більшість кандидатів у депутати від демократичного блоку перемогли. Також є вигляди, що переможе і більшість з тих, яким ще треба пройти другу рунду голосування.

Від демократичного блоку депутатами Верховної Ради України стали: Володимир Яворівський, Рух; Вячеслав Чорновіл, УГС, 80% голосів; Михайло Горинь, УГС, 77%; Роман Іванчук, Рух; Степан Хмара, УГС, 60%; Ірина Калинець, „Милосердя“, 65%; Ігор Деркач, Рух; Михайло Косів, ТУМ, 70%; Іван Драч, Рух, 70%; Ярослав Кендзьор, УГС, 60%; Левко Лук'яненко, УГС, 54%; Ігор Юхновський, академік, „Меморіал“, Маркіян Чучук, УНДЛ, 60%; Богдан Ребрик, УГС, 57%; Зіновій Дума, Меморіал, 60%; проф. Любомир Піріг, Рух, 60%; Віктор Романюк, ТУМ; Марія Куземко, Рух, „Меморіал“, Левко Лук'яненко, УГС; Богдан Бойко, Рух; Левко Крупа, Рух; Віталій Карпенко, Рух; Ігор Віцяк, Рух; Орест Влох, Рух, 60%; Дмитро Чобіт, Рух, 79%; Степан Пушик, Рух, 60%; Дмитро Волкешанський, Рух, 60%; Михайло Захарук, Рух, 60%.

Отже це ті, представники демократичного блоку, які перемогли в першому турі голосування. Сподіваються, що в другому турі переможе ще чимало представників демократичного блоку в Києві, Харкові та інших областях України. Таким чином, уже тепер можна передбачити, що в парламенті України буде не менше третини представників демократичного блоку. Володимир Івашко буде

проходити другий тур голосування, оскільки в першому не отримав потрібної кількості голосів.

Через повторний тур голосування мають пройти такі кандидати від демократичного блоку: Леся Ганюк, Олександр Шевченко, Павло Мовчан, Сергій Голова, Валерій Івасюк, Дмитро Поїзд, Олександр (Олесь) Сергійко, Юрій Гнаткевич, Володимир Крижанівський, Павло Кислий, Іван Гель, Гарас Стецьків, УГС, Святофеський, Сліжук, Мостіцький, Бондарчук, Гудима, Бурячок та інші.

Більшість з них мають поважні шанси бути обрані депутатами Верховної Ради України, яка складається з 450 членів.

Отже більшість кандидатів, яких зареєстрували і допустили до виборів, здобувають переважну кількість голосів. Такий успіх є доказом національної зрілості більшості українського населення. За попередніми даними у виборах взяли участь від 70 до 80 відсотків населення України.

В газеті „Нью Йорк Таймс“ наведено слова Ірини Роженок про те, як люди в Україні радіють, що демократи здобувають таку велику перемогу.

У Російській Федеративній республіці депутатом Верховної Ради республіки обрано колишнього політв'язня Сергія Ковальова, а також Бориса Єльцина, Віталія Воронікова, Володимира Старкова та інших. Там готуються до другого туру голосування. У Білорусії обрано депутатом Зенона Подлянка, який здобув 59 відсотків голосів, але там переміг і партійний лідер Єфрем Соколов. Остаточні результати будуть відомі лише після другого туру голосування, яка має закінчитись до 18-го березня.

В АМЕРИЦІ

ГАРВАРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ опублікував підсумки нових вивчень педагогічних методів навчання у коледжах, в яких пропонує невеликі але вагомні зміни у способах навчання студентів. Вивчення показують, що групове навчання та часті іспити сприяють кращим результатам в навчальному процесі. Розповсюджена думка про те, що студенти краще навчаються самі та чим менше іспитів, які контролюють рівень знань, тим краще, давно застаріла. Нові вивчення показали велику користь щоденної контролю того, що засвоїв учні. Навіть якщо ці кількішні тести не оцінюють, вони мобілізують думки студентів, які відшукують відповідальність за те, що вони вивчають та як проходить навчання. Вивчення також показали, що ті студенти, які активно займаються спортом, або активні в іншому, мають більше стимуляції та кращі висліді у навчанні.

ПІСЛЯ 10-ТИ РОКІВ МОВЧАННЯ колишній агент КГБ Віктор Шеймов, відомий на Заході під псевдонімом Віктор Орлов, почав розповідати журналістам про свою колишню діяльність та про діяльність і способи КГБ за кордоном. Одним із внутрішніх напрямків діяльності КГБ, за словами В. Шеймова, було проникнення до лав російського православного духовенства. Йому самому одного разу дали завдання підібрати кілька молодих офіцерів і рекомендувати їх для навчання у духовних семінаріях. За словами майора, це було найгірше завдання. „Розмови про зміни в церковній ієрархії нічого не значать. Слідкування і давлення зі сторони КГБ продовжується“. На питання журналістів, чи йому відомо православні ієрархи, які співпрацюють з КГБ, Шеймов відповів, що йому відомо про існування „програм в цілому“, про те, що вона продовжується: „Я не можу назвати конкретні імена, але впевнений у тому, що офіцери КГБ, прикриваючись духовним саном, діють навіть в Єрусалимі“. За словами майора КГБ, на чолі якого надалі стоїть Володимир Крючков, функціонально не змінилось. Ніхто не наважиться назвати Крючкова, який був близьким співробітником Андропова з часів подавлення мадярської революції 1956 року, лібералом. Шеймов також висловив здогад, що КГБ могло бути причетним до атентату на Папу Павла Івана II.

ЗАБЕЗПЕЧЕНА ФІРМА Роб Т. Ворлі з Албуркхирк, Н. Мек., висунула нову пропозицію для смертельно хворих людей. Усім хворим, яким за передбаченням лікарів не залишилося жити довше 18-ти місяців, фірма Ворлі виплатить вже тепер 80 відсотків їх забезпечення, якщо вони переписуть своє життяве забезпечення на їх забезпечену компанію. Фірма Ворлі, яка існує всього два роки, являється єдиною того роду та стає чим далі популярнішою. Деякі люди, діти яких вже поранені, хочуть жити гроші для кращої лікарської обслуги, але інша група особливо хворі на АІДС кажуть, що це дуже небезпечно. Отриманням 80 відсотків свого життявого забезпечення хворі втрачають медикейд і повинні платити готівкою за лікування. Негативним є також питання психічного стану хворого, який втрачає надію та силу боротися з хворобою.

ХРОНІКА ВИБОРІВ В УКРАЇНІ

Київ. (Уляна Мазуркевич). — Йдучи вулицями Києва, відчувалося, що мають відбутись вибори. На дверях і стінах будинків розклеєні програми і біографії різних кандидатів. Всюди бачи м червоні прапори і заклики „Всі на вибори“.

Раптом помічалося синьо-жовтий прапор на маленькому будинку, що напроти Державного музею українського мистецтва. Виявляється, що тут міститься центр НРУП. Усі стіни цього будинку обклеєні біографіями кандидатів від Демократичного Блоку, списки всіх районів та імена кандидатів, висунутих народом. Навколо будинку стоїть багато людей і дебатують. В приміщенні також багато людей, що дискутують про майбутні вибори. Безперечно звонять телефони: це люди питають про імена кандидатів від Демократичного Блоку, щоб знати за яких кандидатів голосувати.

В суботу, 3-го березня, відбулася нарада Секретаріату НРУП, на якій було близько 15 осіб. Проводив нарадою Михайло Горинь. Поруч сидів голова Руху Іван Драч. Були присутні народні депутати ССРСР Володимир Черняк і Сергій Конев. Черняк є членом

Секретаріату Руху, економіст за фахом, а Конев є першим заступником голови Руху, за фахом лікар. Також була тут і Галина Антоноук, голова Інформаційного Центру Руху. Обговорювались останні передвиборчі події як також і той факт, що Дмитро Павличко та Юрій Шербак назвали свої кандидатури на користь інших кандидатів у народні депутати від Демократичного Блоку. Адже самі вони й надалі є народними депутатами ССРСР від України. Володимир Яворівський далі кандидує до Верховної Ради від Кіровоградської області. Михайло Горинь та Іван Драч передбачали, що у виборах можуть перемогти 25 відсотків кандидатів від Демократичного Блоку. В Чернях був настроєний більш оптимістично і передбачав, що перемога Демократичного Блоку становитиме 50 відсотків.

Київ, 4-го березня, год. 4-та по полудні (за київським часом) ПС УГС (Сергій Набока). — За свідченнями очевидців, кандидат у народні депутати Української ССР у Дарницькій виборчій окрузі ч. 6 перший секретар ЦК КПУ Володимир Івашко набрав чимало голосів і мав шанси на перемогу.

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Бюро УНЧ у Вашингтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (ФАКС)
Subscriptions: 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members: 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster: Please send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-1036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Предплати на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНЧ Союзу \$15.00 річно. За зміну адреси — \$1.00
Чек, гроші, грошові перекази виставляти на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Диктатор у Кремлі

Як можна було сподіватися — Верховна Рада схвалила всі ці нові пропозиції Горбачова, які не сподобалися опозиції. Критики виявили чималу відвагу, якої не можна було уявити в добу Леніна-Сталіна-Брежнєва. Критики закидали Горбачову до очей, що він змагає до „авторитаризму“, що він прагне стати „деспотом“. Горбачов сердився і бив п'ястком по столі, але вислухав усі ці неприємні речі, бо сам дав свободу слова своєї гласності. 306 голосами проти 65 „хвалено все, чого хотів Горбачов, та відіслано все те на затвердження до 2250-членної Ради народних депутатів, яка для цієї цілі скликана на 12-го і 13-го березня ц.р. Можна згорі передбачити, що в більшій чи меншій мірі повториться процедура з Верховної Ради: можуть відізватися голоси критики, але остаточно напевне Горбачов відстане ці права і компетенції, що їх запропонував.

У короткому схопленні — затверджений Верховною Радою план — передбачає, що в СРСР має діяти виборний президент з каденцією п'яти років, але ці вибори мають відбутися щойно після чотирирічного „пробного часу“ з Горбачовим, як президентом, прем'єром і верховним командантом збройних сил в одній особі — на подоби американського президента. Тільки той советський президент матиме право на власну руку, без дозволу від парламенту, проголосувати винятковий стан і військовий стан в тих частинах Союзу, де „буде треба“. Як це мають бути вибори президента і чи збереться цей парламент з 2,250 членами чи буде якась нова законодавча установа — покищо невідомо. Відомо тільки, що Горбачов наполягав, що ситуація вимагає, щоб він, як президент, міг проголошувати винятковий чи навіть військовий стан, маючи діло з етнічними або економічними кризами.

Але найбільша заковика у тому, що „національних чи господарських криз“ не можна розв'язувати винятковим станом. Заковика у цьому, що кожна авторитарна влада чи то лівого чи правого характеру, комуністична чи фашистська, невіддільно наче автоматично пов'язана з насильницькими методами. Проголошення виняткового стану дає вільну руку ексекутивній владі, себто одноособовому диктаторові, стосувати репресії. Чи дійсність у Советському Союзі тепер така, що можна зліквідувати тамешні „національні чи господарські кризи“ репресіями? Михайл Горбачов здобув собі популярність всередині СРСР і ще більше у вільному світі своїми реформами по лінії демократизації. Коли би він тепер використав недавній йому поширені права і компетенції для користування методами репресій — він загризе цю свою популярність і невіддільно викличе ворожу йому реакцію. Рік 1990 куди інший, як той, що був тому п'ять років, коли Горбачов став генеральним секретарем Компартії СРСР. Він сам зрозумів тоді, що треба зміни — зміни у напрямку лібералізації і демократизації, бо це єдиний шлях до оздоровлення хворої економіки. Горбачов сам зрозумів, що для цього треба злагодити відносини з Заходом, що неможливо оздоровити економіку без підтримки від Заходу, без кредитів, без новітніх машин і без могутніх інвестицій закордонних корпорацій і фірм у господарку СРСР. Загин комунізму поруч із зниканнями Горбачова продуктували лідером Заходу з Бушем у проводі зберігати обережність, — радіти зворотом до демократії, але не виключати різних можливих несподіванок в самому СРСР. Коли Горбачов рішив, що замість децентралізувати владу і піти назустріч національним рухам треба їх прикоротити репресіями — що вже почалося — це стане хрестиком на довірі міжнародного господарського світу до Москви і її нового диктатора.

Історичне колесо покотилося у напрямку до демократії і цього колеса завернути назад вже не можна. Комунізм провалився, бо людські маси вижили на вулицях. І вони напевне, як два і два є чотири, вийдуть на вулиці всіх великих міст в імперії — у протесті проти диктаторських репресій. Горбачов — людина з високою освітою інтелектуальною, розумна, який наочно пізнав відносини у демократичних країнах. Якщо особиста амбіція і жадоба влади засліпить йому очі і ум, то правду матиме українська народна приповідка: „Кого Пан Біг хоче покарати — тому розум відбирає“. Диктаторські повноваження Горбачова можуть на коротку мету пошкодити національним визвольницьким рухам. Але на довгострокову мету не матимуть значення, бо проваляться разом з диктатором.

Рік 1989 іменний рік. Він буде записаний в історії як рік великих перемін, коли захитався у своїх основах ленінський зразок диктатури пролетаріату і повстав до свободним духом у країнах, керованих політичною системою насильства. Великий цей рік і для України, що й тому, що його найменували Шевченківським роком, як і роком української мови, що теж зв'язує з іменем Шевченка, бо від Шевченка українська мова стала висловом наших національних прагнень.

Самий лиш перегляд подій, що сталися у цьому році, вказує на його значення. Як від помаху магічної палички повалилися уряди в комуністичній системі європейських держав, починаючи від Польщі, чи Мадярщини, поперез Чехословаччину, аж до Східної Німеччини. У Румунії цей свободололюбний рух повів народні маси на революційний виступ, у висліді якого не тільки повалили нестерпний диктаторський режим, але покарали смертю запамороченого від „успіхів комунізму“ маленького диктатора з його не менш злочинною жінкою.

В Україні події були менше революційні та все ж вони знаменні і в нашій країні. Довгі роки неволі і насильства знесли Україну у становище експлуатованої колонії, окраденої не тільки

О.Т.

ЧИ ПРОГЛАВЛЕНО ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ РІК?

з матеріальних дібр, але і культурних надбань, національної автентичності і навіть мови. Це так, як і передбачив Шевченко у своїх прозорих словах, що „Україну злі люди присплять лукаві і в огні її окрадену збудять“. Окрадена Україна опинилася на грані руїни, до якої долучується і сама імперія, яка довела Україну до того упадку. Щоб рятувати імперію, її вожді проголосили революцію, революцію згори, що має допомогти їй вийти на дорогу економічної поправки. Мадярщина, Польща, чи Чехословаччина вже рішили замінити нездорову марксо-ленінську систему на більш випробовану вільним світом господарку особистої ініціативи і розумного господарства капіталом та й вже й в Москві плянують відірватися від догматичного вчення марксизму-ленінізму.

В Україні покищо станули в обороні рідної мови, яка загубилася під тиском накиненої російщини, а за мовою приходять і самий Шевченко з його вогненним словом, що його поставив пост на сторожі коло свого народу. Чи справді використано оцей Шевчен-

ківський рік для того, щоб оцей велике слово поста — як це він заповідав — „пламенем знялося і людям серце розтопило і на Україні понеслося і на Україні свялося“? У нас все ще не вироблене ставлення до Шевченка. Від довгих десятиліть втовмачують у нас, що Шевченко революційно-демократ, який змагав до повалення самодержав'я й об'єднання слов'ян і проти національного обмеження, замовчуючи, що Шевченко саме і виступив в обороні українського народу за його національне відродження, та підсумують думку, що Шевченко виріс на російських народницьких ідеях таких діячів, як М. Чернишевський, забуваючи, що Чернишевський на 15 років молодший від Шевченка та коли Шевченко видав свого „Кобзаря“, Чернишевський сповнився щойно 15 років і тому він не міг вплинути на Шевченка, хіба навпаки. Інший діяч російської культури, якого підсумують нам, як кумира для нашого поста, вороже ставився до української літератури, заперечував її право існування. Так В. Бєлінський не Лєсінг, який пропагував розвій усіх національних

культур, заявляючи, що кожна нація творить свою культуру, а всі культури окремих націй творять світове культурне багатство. Бєлінський був російським шовіністом, він бачив зрачку Миколу Гоголя, який змінив мову свого батька на російську, та таким перекінчиком хотів бачити і Шевченка.

Наші шевченкознавці закордоном теж пішли манівцями, дошукуються у Шевченка шаманства, чи міто-творення, забуваючи, що Шевченко далеко більша постать і його треба оцінювати інакше. Справедливо і вірно пояснює роллю Шевченка в житті української нації в минулому, як теж і в теперішньому та й майбутньому, Іван Дзюба. Він сказав, що „Шевченкова поезія стала найвищим і нетлінним складником духовності українського народу. Шевченко — це не тільки те, що вивчають, але чим живуть, у чому черпають сили і надії“.

Шевченко говорив від імені свого народу і за свій нарід і він був свідомий своєї виняткової ролі. Де є поет, який писав послання до свого народу і вказував народові, що і як робити. Де є поет, який залишив своєму народові заповіт, в якому точно вказав шлях до національного визволення.

(Закінчення на стор. 4)

Наталія Осока

ДВІ РОЗПОВІДІ ПРО НРУП

пріємною посмішкою на устах. Чено казали, „пробачте“, коли розбірали ліжко та заглядали в кожну щільну їхнього помешкання. Потім лагідно брали під руки господаря й пропонували пройтися з ними „для розмови“. Побачивши це, сусіди могли подумати, що його (чи її) запросили на весілля, до театру або на бенкет. Так непомітно зникав хтось то тут, то там, а згодом з'являлася чутка, що та людина несподівано кудись вийшла.

Траплялося, правда, що „ворожі“ голоси починали пересдавати про зникнення таких людей неймовірно подробиці, але то, звичайно, були „наклепи на советську дійсність“. Бо ж кожен советський громадянин з дитинства засвоїв, що поетів переслідували тільки царі, за советської влади вони мають найширші свободи, та й життя в СРСР найкраще. А щоб, бува, хто не повірив отим „ворожим“ голосам, то в газетах з'являлися статті. Правда, вже не про „ворогів народу“ — після хрущовського розвінчання культу Сталіна ця формула не годилася — тепер це були „зрадники батьківщини“ та „шпигуни ПРУ“ (тобто Сі-Ай-Ей), які діяли на підвіс советської влади. Такі статті дійсно багато переконували, бо ж хіба газета надрукувала б неправду? Ажже кожен знав, що жакі з пелюшок навіс, що советські газети пишуть тільки правду! Так мислили мільйони людей, бо іншої правди ніколи не чули, а відійти правду самотужки вмили не всі, адже

їх привчили не думати.

Звідки ж отим простим довірливим людям було знати, що члени уряду такої не про що не думали, окрім власної наживи та розваг. Що й казати, з початком перебування в НРУП, а ще де-які активісти Руху висували у народні депутати... Що це робиться? Чому нема порядку? Де ж правда?

Багато людей слухають „ворожі“ голоси, але ще багато є бідних людей, які не мають приймачів і не вміють слухати „ворожі“ голоси. Істину вони звикли шукати в газетах, отож і звертаються до редакцій: „Розкажіть про Рух“. Відповідь знову ж така може бути різною, залежно від того, хто відповідає на це запитання.

Мабуть, саме тому журнал „Україна“ опублікував з цього приводу два інтерв'ю — з членом Політбюро, секретарем ЦК КПУ Леонідом Кравчуком (ч. 45, 1989) та першим секретарем правління Київської організації Спілки письменників України і головою НРУП Іваном Драчем (ч. 3, 1990). Обидва розповідали про створення НРУП та про його установчий з'їзд.

І. Драч заявив, що НРУП

створився в умовах справжньої блокади. Ще не опублікували програму, лише збори в Спілці Письменників України та в Інституті Літератури прийняли проєкти програмних документів, як почалася атака. „Партійні чиновники отримали аквізиту, чітко реагувати“ і негайно всі районні газети надрукували „листи громадян“ з засудом НРУП. Насправді оті доярки, зоотехніки та інші працівники ще нічого не знали і не могли знати про Рух, а вже критикували й засуджували.

За словами письменника, в Рух перш за все прийшли люди, які були найбільш поляризовані, „незайняті“ становились в Україні: приїхали Українська Гельсінкська Спілка — люди, які відідали тривалий час в тюрмах і мають безперервні конфлікти з владою. „Тому Рух, як політична організація, став більш лівим, ніж яким він мав бути за задумом його основоположників — двох партійних організацій — Спілки Письменників України та Інституту Літератури. Крім того, коли почали створювати першорядні організації, то стали карати комуністів за участь у Русі, і таким чином відбулося вимивання комуністів з Руху“, — сказав І. Драч у відповідь на звинувачення НРУП у лівизмі. Заявляючи неспрямлену позицію щодо Руху, партійні чиновники фактично посприяти тому, що Рух став справді народним. Трудно, як і від самого початку доводилося долати, спричинили до того, що в Рух ішли найзагартованіші в боротьбі люди. „Якби все це було легко, — каже І. Драч, — то організація була б нездатна на рішучі дії“.

Закінчення буде.

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Андрій Воробець

Конкурси есеїв та афішного мистецтва

Пріємно повідомити, що Український Народний Союз улаштує два окремі конкурси — конкурс есеїв та конкурс афішного мистецтва. Оголошення про ці конкурси вже вислано до усіх союзів округ та відділів. Реклами про конкурси разом із анкетною, „заявою участі“, поміщено в Свободі та „Українському Тижневику“. Оголошення також вислано до українських шкіл в Америці й Канаді. Проситись сконттактуватися із координатором братських діяльності УНСоюзу, якщо ваша школа не отримала висшезаданого оголошення на протязі короткого часу.

Усі читачі запрошені брати участь у вищезгаданих конкурсах. Кожний конкурс відкритий для дітей до 16-ти років і для старших — вище цього віку і також для членів і нечленів УНСоюзу. Окремі нагороди призначені для старших і для дітей. Тема есею і афіші: „Яке значення має для мене Батько Союз (УНСоюз)?“.

Нагороди для кожного конкурсу такі:

Перша: безплатне дводенне перебування для двох осіб на Союзіви. — Це самозрозуміло, що переможці в конкурсі мусять сконттактуватися з управою Союзівки, щоб устійняти коли кімнати будуть вільні і зро-

бити передчасне замовлення.

Друга: I-ий і II-ий том енциклопедії України „Україна: A Concise Encyclopedia“.

Третя нагорода: „Історія України“, „History of Ukraine by Michael Hrushevsky“. За найкращий есеї або афіш в Окрузі УНСоюзу будуть також нагородити, а саме книжки або передплата „Свободи“ або „Українського Тижневіка“ або дитячого журналу „Веселка“.

УНСоюз також запрошує і заохочує учнів українських шкіл взяти участь у конкурсах. Школа, що співпрацює з УНСоюзом, приєднає найменше 10 учнів до конкурсу, отримає до своєї бібліотеки цінну книжку. Вислід конкурсу буде проголошений на конвенції УНСоюзу в тиждень 28-го травня до 1-го червня 1990 року в Балтиморі.

Конкурс есеїв підлягає таким правилам: есеї можна написати українською або англійською мовою. Есеї має бути написаний на машині — або ручно, але виразно, з подвійними відступами. Величина есею для старших — найбільше 300 слів і для дітей 200 слів. Есеї буде оцінений на підставі доречності та широти думки.

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Барагута

Збірник „Надбужаничина“ — зразок об'єднання кількох теренів

Треба подивитися Об'єднання Надбужанин і редакційну колегію під проводом головного редактора Микола Мартинюка, що, видавши два об'єкти томи на близько тисячу сторінок друкованого слова, це справді доказ зрозуміння автономності історично-політичної, національно-державницької, культурно-інтелектуальної й економічної спадщини сусідніх теренів для досягнення спільної цілі, не зважаючи на різницю віровизнання.

Хоч видавши й редактори з'ясовують собі, що збірник цього типу як „Надбужаничина“ не має характеру суто науково-дослідного, а радше є історично-мемуарний, все ж таки публікує його як одну з майбутніх джерел для прийдешніх історично-дослідників.

Багатою і вагомий матеріал другого тому „Надбужаничина“ поділений на кілька розділів: загальнона- надбужанська тематика, Революційно-визвольна боротьба, Збірки й вибірки літературної творчості надбужанин, Народний побут, звичаї, мова. Далі йде огляд окремих територій, які входять у географічно-історичну цілість поняття надбужанин, а це: Сокальщина, Бєлеччина, Радехівщина, Каміньщина, Холмщина й Підляшчина. Це споконвіку ук-

раїнські землі приналежні ще до княжої держави. У сьогоднішніх умовах браку інтелектуальних сил здійснювати такий амбітний задум та в умовах загальної збайдуження загальної до друкованого слова, це справді доказ зрозуміння автономності історично-політичної, національно-державницької, культурно-інтелектуальної й економічної спадщини сусідніх теренів для досягнення спільної цілі, не зважаючи на різницю віровизнання.

Хоч видавши й редактори з'ясовують собі, що збірник цього типу як „Надбужаничина“ не має характеру суто науково-дослідного, а радше є історично-мемуарний, все ж таки публікує його як одну з майбутніх джерел для прийдешніх історично-дослідників.

Багатою і вагомий матеріал другого тому „Надбужаничина“ поділений на кілька розділів: загальнона- надбужанська тематика, Революційно-визвольна боротьба, Збірки й вибірки літературної творчості надбужанин, Народний побут, звичаї, мова. Далі йде огляд окремих територій, які входять у географічно-історичну цілість поняття надбужанин, а це: Сокальщина, Бєлеччина, Радехівщина, Каміньщина, Холмщина й Підляшчина. Це споконвіку ук-

(Закінчення на стор. 3)

Мирослав Лабунька

КРИЗА ПРОВОДУ — У КРИТИЧНИЙ ЧАС

II.

Епілогом цього процесу є перемога революційних сил над старими порядками й їх репрезентантами, які — в більшості випадків — їхня ліквідація. Особливо цікавим явищем у сучасній ситуації є те, що — чи не вперше в історії — маємо до діла із шкільним запереченням і відкиненням революційними масами не лише суспільно-економічного та політичного ладу, а й домінуючої, монополізованої сексуальної ідеології, що на ній і побудований був економічний модель комуністичного етатизму та суспільно-політичний лад із диктатурою комуністичних партій, що в більшості були очолені безпринциповими та аморальними продавцями, кар'єристами, членами упривілейованих номенклатур. Коли взяти до уваги балтійські народи, та й інші народи і країни, що були поневолені російським більшовизмом і насильно втілені у супердержаву (імперію) СРСР, то сучасна революція проходить у національних советських республіках цих народів у двох шлесах: економічному, а саме: у політично-національному й економічно-соціальному. Перше шлесах: економічне — це боротьба за незалежність, що може перемінятися у визвольну боротьбу (як це вже має місце в Азербайджані), якщо воля народів так, як вона досі виявляється у назагал мирних демонстраціях і маніфестаціях, у формі політичних процесів (як, наприклад, здійснення домагань окремих народів шляхом переговорів між урядами республік та всесоюзним керівництвом), буде згаснута, чи потоптана можновладцями — окупантами.

Друге шлесах: економічне, що в національних республіках СРСР тісно пов'язане з першим, має дійсно

економічні та соціальні цілі, себто — покращання життєвого стандарту загально населення, елімінація упривілейованого становища партійного апарату й державної бюрократії, часто чужонаціонального, та найважливіше — покінчити з експлуатацією народів і республік центром, себто — Москвою. І саме тим і різняться відносини доби перебудови („перестройки“) й відкритості („гласності“) у національних республіках від відносин у Росії. Гласність і перебудова можуть бути вповні вистачальними й остаточної цілями для російського народу в його сучасному розвитку на шляху до демократичного суспільства й правової держави, але вони зовсім не вистачальні у випадку народів, що ще й досі знаходяться у підневільному стані, що існує для них у державі СРСР і за який відповідальні в першому чергу російська правдяна влада, а з нею, очевидно, що й місцеві колаборанти і вершники, яких ніколи в світі не бракувало.

Коли сучасні зміни й події в Україні прийняти за революційні, так тоді неможливо позбутись, ряду інших настірливих питань, та порівнянь, що нимоволі нахлюднуються нам:

Перше таке питання — це питання можливих паралелів, що зарисовуються коли порівнювати революцію і визвольні змагання 1917-1920 років й сьогочасну ситуацію в Україні. Паралелі такі, без сумніву існують, і вони стають усе більш наявними. Паралелі ці стосуються в першу чергу: а) ролі й функціонування проводу у революційній обстановці й б) реакції, чи поведінки мас, себто українського народу в загальному. І доводиться тут сказати ось що. Майже всі автори, що писали досі про Визвольні змагання після Першої світової війни, стверджували, що український народ не був готовий тоді на події, що розвивались; що революцію 1917 року його заскочило несприятливо (додаймо тут про себе, що: революції завжди заскакують і тому вони — революції; на революцію неможливо вчасно й всесторонньо приготуватись). І тепер, сьогодні, ми чуюмо знову точно те саме, саме, що: народ не приготований на зміни; народ несподіваний; народ не готовий на те, щоб домагатись самостійнос-

ти; народ не готовий на боротьбу за неї.

Чи дійсно так? Ні! Це неправда. Народ готовий! Чи можливо, щоб після стільки жертв, принесених свідомо в боротьбі за самостійність і соборність в часі Визвольних змагань, щоб після таких терпін під чужими займанщинами між двома світовими війнами, що їх нарід назвав: щоб після повстанчої і підпільної боротьби проти двох окупантів під час Другої світової війни, як і ще довго після її закінчення; щоб після того, коли цей нарід видав і себе кращих дочок і синів — членів руху противоу; щоб після того, як сорок років ворогові не вдалося знищити Української Католицької Катакомбної Церкви, що її цей народ коштом великих жертв підтримував, зберіг, та віру її поширив; — чи можливо, спитаємо, щоб той нарід український нарід — після цього всього — не був готовий на змагання, а то й чинну боротьбу за свої природні права? Ні, нарід готовий! Але провід не готовий. — Ні на батьківщині, ні тут у діаспорі. Він не був готовий і у 1917 році. Можливо, що народ дещо пристягли і змучений важкими умовами життя; може частинно й зневірив, бо не бачить дійсно правдивих, з Божою іскрою провідників і тому не вповні довіряє провдові; можливо, що народ отягастився від більш активних дій і тому, що ніхто не вказав йому ясного шляху, по якому ступати до мети.

Але він готовий, — тільки, щоб було кому повести. І коли у випадку наших попередників, особливо їхніх провідників, ми, наша генерація, може той, тодішній провід (мається на увазі в першу чергу часи Визвольних змагань 1917-1920) бодай частинно виправдав і простити їм певні прогріхи, що їх вони в свій час поповнили, то я не певний, що з такою самою дозою вирозуміння і всепрощення будуть судити наших, сучасних нам провідників і нас усіх враз з ними наші нащадки, якщо ми прогаємо сьогочасну унікальну нагоду, що благословенну хвилину, що приходить раз на десятиліття, а то й століття і скоро проминає, і не досягнемо того, чого не пощастило здобути нашим попередникам, — полі!

Продовження буде.

У неділю, 28-го січня ц. р. в залі Українського Освітньо-Культурного Центру у Філадельфії відбулася цікава історична виставка мистецтва, яка залишила незабутнє враження не тільки у мене, але й у нечисленних, на жаль, глядачів, що її відвідали.

П'ять картин з нашої давнини Івана Чича в постаті Володимира Шашаровського у виконанні Студії Молоді при "Театрі у п'ятницю", добилось неабияких успіхів.

Ішла я на цю виставу, яка готувалася з різними непередбаченими перешкодами доволі довго. Ішла я, признаюсь, більше з обов'язку, як з переконання. Ішла, щоб підтримати цей досить популярний у минулому, хоч давно вже не бачений на сцені молодечий ще ансамбль.

І — о диво! Побачила таке, чого не сподівалася. Вислід довгої і мольної праці досвідченого режисера дав не тільки мені, але й присутнім глядачам, велику мистецьку насолоду. Бо нелегким завданням бу-

„Княгиня Ольга“ у Філадельфії

ло, думаю, підібрати сьогодні у Філадельфії так добре зложений і підготований ансамбль виконавців, тим більше, що, як я вже опісля довідалася, половина з них була вперше на сцені. Все ж таки вони виявилися як на початківців на диво добре.

Тут треба сказати без перебільшення, що режисер Шашаровський, перекладаючи всі зв'язи з цього приводу труднощі, добився блискучого результату, як і признання глядачів, включно зі мною. А глядачі внесли враження, що були на виставі професійного театру, бо ще до успіху добре заграли вистави причинилися блискучі, цікаві і продумані декорації мистця Володимира Клеха, який має непересічні здібності декоратора, які виявляються в таборних театрах у Німеччині. „Розвага“ під керівництвом Йосипа Мандзенка-Сірого в Новому Ульмі, а особливо

з блискучо побудованих декорацій в ансамблі акторів покійного Володимира Блавацького в Регенсбургу. Не треба теж забувати, що свої смертності Клех працював декоратором у Метрополітанській опері в Нью-Йорку. Ми бачили вже його мистецьке оформлення сцени у п'єси „Ярослав Мудрий“ у Студії Ліді Крушельницької з Нью-Йорку.

Не можна померити мовчанкою талановитого Юлія Шашаровського, який майстерно виготовив костюми для „Княгині Ольги“, що викликали теж подив глядачів, які щиро і з великим захопленням оплескували цілу виставу разом

з виконавцями, а особливо нестимного її режисера, якому був піднесений спеціальний букет червоних гвоздиків.

Тут бажано їм, режисерів, декораторів, а також Юлію Шашаровському працювати далі з таким запалом і успіхом на благо української театральної культури. Ще вважаю, що цю виставу варто показати і в інших наших осередках.

Часто буваю в американських професійних театрах, але великої різниці в рівні постанови п'єси „Княгиня Ольга“ не помічаю. Щодо деталей, то залишаю цю ділянку театральним рецензентам.

Мargarета Борзаківська, колишня акторка українських театрів.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джеймс Бейкер посилив свої зусилля у переконувачі ізраїльського прем'єр-міністра Іцхака Шаміра, щоб він зробив певні кроки у мирових заходах на Близькому Сході, при чому заявив, що ЗСА зробили все, що тільки було можливим в цій справі та тепер потребують позитивного відгуку від Ізраїля. Це була досить найбільш сильна заява зі сторони Дж. Бейкера на тему Ізраїля за останніх 10 місяців і якраз напередодні зустрічі чотирьох найголовніших міністрів Ізраїля. Прем'єр І. Шамір скликав це засідання зі своїми міністрами, щоб обговорити яку відповідь має дати Ізраїль на пропозиції ЗСА, спрямовані на промощення шляху до мирових переговорів Ізраїля з палестинцями.

Екзекутива Української Американської Координаційної Ради та Президія Крайової Ради УАКР
повідомляє, що
ЗВИЧАЙНИЙ З'ЇЗД КРАЙОВОЇ РАДИ
— підбудеться —
в суботу, 7-го квітня 1990 р. о год. 12-й дня у власній домівці при 140 — 2-га Авеню в Нью-Йорку

ПРОГРАМА:
1) Відкриття — д-р Богдан Шебунчак
2) Приняття програми з'їзду
3) Вибір президії з'їзду
4) Вибір номінаційної і резолюційної комісії
5) Відчитання протоколу з останнього з'їзду
6) Дискусія над протоколом і його прийняття
7) Звіт Президії Крайової Ради й Екзекутиви УАКР
8) Звіт Контрольної Комісії
9) Звіт і дискусія над звітами
10) Удільнення абсолютної уступачій Президії Крайової Ради
11) Звіт Номінаційної Комісії і вибір Президії Крайової Ради
12) Затвердження бюджету
13) План праці
14) Річне
15) Закриття

До участі запрошуємо всі керівні органи УАКР, та по двох представників від кожної Крайової Організації, та по одному від кожного відділу.
Просимо зголосити прізвища делегатів у канцелярії УАКР до 31-го березня 1990 р.

Рівночасно повідомляємо, що того ж дня о год. 10-й ранку — відбудеться —

ЗАСІДАННЯ ЕКЗЕКУТИВИ УАКР
в тому самому приміщенні.
За УАКР: Д-р Іван Фліс Голова Екзекутиви Д-р Богдан Шебунчак Голова Крайової Ради

ПРОХАННЯ
Стипендійної Акції Союзу Українок Америки
ДОПОМОЖІТЬ НАМ ДОПОМОГТИ УКРАЇНСЬКИМ УЧНЯМ І СТУДЕНТАМ!

Через економічну кризу в Східній Європі та невротаж фасолі в Південній Америці батьки не спроможні оплатити гуртожитків (інтернатів) своїх дітей.
Багато стипендіатів США ще не мають своїх добродій-спонсорів. Чи не могли б Ви заопікуватися нашою дитиною?
Пожертви можна посилати до Стипендійного Фонду США:
UNWLA INC., SCHOLARSHIP FUND
P.O. Box 172 ■ Holmdel, N.J. 07733
Із вдячністю
Анна Кравчук, референтка стипендій США

Український Народний Дім Інк., Нью-Йорк, Н. Й. 10003

140-142 Друга Авеню

Субота, 10-го березня 1990 р., год. 5:30 по пол.

КОНЦЕРТ
Гостинний виступ мистців з України

НОВА ПРОГРАМА
ІРИНА ДАЦЬ — сопрано, солістка київської опери
Ансамбль Київської Державної Фільгармонії
„РІДНІ НАСПІВИ“ (10 осіб)
Мистецький керівник: **Анатолій Мамалига**
Вступ: 10 дол. НЕ ПРОПУСТИТЬ НАГОДИ.

В карнавалову пору зимовий бал Товариства Української Інженерів з традиційною презентацією ще досі користується популярністю серед дітритської громади і надалі залишається єдиною атракцією для любителів сучасного танку і балетної атмосфери.

Багато чого змінилось за 31 рік, коли в 1959 році започаткувався звичай представити громадянство молодих панянок під час річного зимового балу ТУІА в Дітроїті. Із часом впровадження нових танків з сучасних напрямів і пожевлення ритму новим, не все конвенційним музичним репертуаром, надалі щорічному балетові відмінного характеру. Не змінилася, однак, головна атракція і нерозлучна частина балу, а саме його традиційна презентація, формальне введення молодих панянок в суспільство.

Цього року на балі ТУІА може вперше переважала присутність студентська молодь і молоді професіонали, недавні випускники вищих шкіл. Їх участь в балі значно відомою типичну генерацію гостей, якщо не під час програми і вечери, то принаймні під час заїви. Те явище привело молодих інженерів, організаторів балу, до певних висновків і рішень, які зможуть пригладити і задержати зацікавленість молоді публіки в майбутніх імпрезах ТУІА.

Бал відбувся 27-го січня ц. р. в приміщенні великої бенкетової зали Українського Культурного Центру у Воррені. Відкривав цю річну імпрезу, голова відділу мігр Наталка Левичка привітала гостей і заповіла програму презентації, яка за останні роки включала 331 молоді панянки. Відтак вона представила аранжера заїви Зенона Чорний і передала йому далі ведення програми.

Інж. Чорний, вже вдруге підірвав виконуючу функцію аранжера, в короткому слові до дебютанток звернув їхню увагу на переломові події в країні і закликав їх до солідарності з українською молоддю в Україні, в її змаганнях за відродження і незалежність. Опісля він індивідуально представив дебютанток, їхніх батьків і товаришів заїви. І хоча цю річну презентацію не була численна, бо тільки чотири дебютантки брали участь, чар моменту імпрези церемонії, оплески признання і сиво прожекторів творили уяву виступу фільмової зірки на прем'єрну естраду. Слідувати гратуляції від аранжера і тост, до якого прилучилися гості з традиційним „многая літ“. Перший танець дебютанток був з їхніми батьками, опісля з товаришами заїви. Після вечери гості заїви відійшли під звуки оркестру „Прем'єр“, який танцював репертуар особливо підходив гостям молодшої генерації, що ентузіастично виводили модерні і традиційні танки.

До успіху балу причинилися члени балетової комітету на чолі з Михайлом Гречним. Резерваціями зай-

Збірник...

(Закінчення зі стор. 2)

Холмщина й Підляшся. Окремий розділ, це біографічні силісти важливіших діячів надбужанщини. Зміст закривають — підсумки англійською мовою, іменний і географічний показники, персональний склад і розподіл функцій Центрального комітету об'єднання надбужанців, врешті список жертводавців на видавничий фонд.

Пишучи цей огляд, я натрапив на постаті деяких знайомих мені діячів, а саме мгра Івана Базарка, Бо-

XXXI бал ТУІА з презентацією

дебютанток в Дітроїті

Стоять (зліва): Інна Х. Шамрай, Лилия Лісовський, Дарія Максимович, Христинка Портальська, Христинка Л. Катевіч, Марко Стефанюк, Лара А. Данів, Богдан Заревич, сидять (зліва): Петро Левичкий, Наташка Левичка (голова), Ірина Сенік (опікунка дебютанток), Зенон Чорний (аранжер балу).

українською молоддю в Україні, в її змаганнях за відродження і незалежність. Опісля він індивідуально представив дебютанток, їхніх батьків і товаришів заїви. І хоча цю річну презентацію не була численна, бо тільки чотири дебютантки брали участь, чар моменту імпрези церемонії, оплески признання і сиво прожекторів творили уяву виступу фільмової зірки на прем'єрну естраду. Слідувати гратуляції від аранжера і тост, до якого прилучилися гості з традиційним „многая літ“. Перший танець дебютанток був з їхніми батьками, опісля з товаришами заїви. Після вечери гості заїви відійшли під звуки оркестру „Прем'єр“, який танцював репертуар особливо підходив гостям молодшої генерації, що ентузіастично виводили модерні і традиційні танки.

До успіху балу причинилися члени балетової комітету на чолі з Михайлом Гречним. Резерваціями зай-

нявся Андрій Еліяшевський, також член відомої молодіжної управи Відділу, яка приасисті старших ветеранів Товариства зуміла поставити вдалу імпрезу, два роки підірвав. Опікунку дебютанток була Ірина Сенік, яка в цій нелегкій функції є незаступною. Вперше дебютанток програми її допомагала голова Відді-

лу Наташка Левичка. Приміщення Культурного Центру, обслуга і співпраця керівництва задовольнили всі вимоги. Всіх присутніх було приблизно 300 осіб, а тому числі багато молодих гостей, які до великої міри диктували настрої заїви частини вечора.

Ігор Козак

В ДЕВ'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Майдорожого — ніколи Незабутнього
св. п. інж.
Богдана-Даді Рака
Будуть відправлені
дня 11-го березня 1990 року
ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церквах:
св. Юра в Нью-Йорку;
св. Йосафата в Глен Ков, Л. Ай., Н. Й.
Дружина ОКСАНА і Родичи
Людей Доброї Волі, Приятелів просимо паскати згадати
нашого Дорогого Даді в своїй молитві.

У ВОСЬМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ
У ГОСПОДНЮ ВІЧНІСТЬ
св. п. інж.
ДМИТРА КУЗИКА
ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ
Будуть відправлені
у вівторок, 13-го березня 1990 року
у соборі св. Софії в Римі;
у храмі Жировицької Богоматері в Римі;
у каплиці оо. Студитів у Кастельгандольфо;
у церкві оо. Студитів у Вудстоку (Канада);
у храмі Пренепорочної Діви Марії в Ліорді;
у церкві св. св. Йосафата у Трентоні,
(о год. 8-й ранку).

Приятелі і Знайомих просимо згадати ПОКІЙНОГО
у своїх молитвах.
Дружина — ДАРІЯ
і Сини і Родичи

Григор Лужницький
Дієний член НТШ, доцент Гравського університету й професор Пенсильванського університету, історик Церкви, літературознавець, журналіст, театрознавець, поет, письменник і драматург.
ПАРАСТАС за упокій Душі буде відправлений у п'ятницю, 9-го березня о год. 7:30 вечора в похоронному закладі Масанчів, 109 Теббор вулиці у Філадельфії, Па. Похоронні відправи в церкві св. Михайла в Чері Гл. Н. Дж., 670 Купер Ландінг Роуд, в суботу, 10-го березня 1990 р. о год. 10-й ранку. ПОХОРОН на цвинтарі св. Марії, Фаск Чейс, Філадельфія, Па.
Горем прибиті:
донька — ХРИСТИНА КУЛЬЧИЦЬКА
з мужем БОГДАНОМ і синями
ДМИТРОМ, БОГДАНОМ і ЯРОПОЛКОМ
та сестру АННОЮ КУЛЬЧИЦЬКОЮ
син — ОЛЕКСАНДЕР ЛУЖНИЦЬКИЙ
з дружиною МАРІЄЮ і дітьми ЮЛІЄЮ
і АНДРЕЄМ та тещою АНГЕЛІНОЮ
ВЕЗУШКО
сестрини — ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ
з дружиною ІРИНОЮ та дітьми
КАТЕРИНОЮ, ЛЯРИСОЮ і МИКОЛАЄМ
братів — КСЕНІЯ БОЙДУН з донькою
ДЗВЕНИСЛАВОЮ, сестрами АНДРЕЄМ,
АНЕЮ й провнукою ПЕТРОЮ
і близька та дальша Родина в поспільні
я в Україні

Замість квітів на могилу прохасмо паскати на НТШ,
Український Лурд та інші добродійні цілі.

СПИСОК ч. 1. ФОНДУ РУХУ

Список жертводавців, які зложили датки на **ФОНД РУХУ** на конто ч. 5786 у Самопомочі в Нью-Йорку від 22-го вересня до 30-го листопада 1989 року.

Листа ч. 2

Список жертводавців які зложили пожертви на **Народний Фонд Допомоги Україні** на конто ч. 5786 в Самопомочі в Нью-Йорку, Н. Дж., від 1-го грудня до 31-го грудня 1989 року.
(Списки подаємо в оригінальному виді, так як ми їх одержуємо від кредитівок).

\$100 — George & Mary Smith, 25 — R.J. & A.Z. Shwed, 50 — Theodor & Nadia Spas, 50 — Tim & Wira Harasym, 100 — Geo. V. Cehelsky, 100 — Mr./Mrs. Andr. Maryniuk, 1000 — Jar & Jar. Panchuk Md., 25 — Alvin & Jerri Ross, 5 — Annie Sudomier, 250 — Victor A. Lapychak, 10 — Katharine Lucyshyn, 100 — Wasył Woronka, 200 — Gregory S. Kuzma, 200 — Damian & Lidia Gecsa, 5 — Maria & P. Odarchenko, 10 — John A. & Paula K. Kun, 10 — Mykola & I. Stawnychy, 10 — Sophia Sluzar, 10 — Olga & Andriy Bilyk, 10 — Marta M. Pereyma, 10 — Olena K. Wawariv, 10 — Lydia S. Jarosewich, 10 — Yuri B. Zelinsky, 10 — Theodor Kostliuk, 10 — Bohdan A. Futey, 10 — Gordon R. Malick, 10 — Helena A. Danchenko, 10 — Volodimir Pechenuk, 10 — Olha Matula, 10 — Eugene & Anisja Gili, 20 — Michael & H. Boretaky, 20 — George & Raisa Cerny, 20 — Volodymyr & O. Sushko, 20 — Andriy & Lesia Bihun, 20 — C. & R. Sonevitsky, 20 — Dr. G. & O. Kryworuk, 20 — Bohdan & C. Shepelavey, 20 — V. Limonczenko, 20 — H. & S. Maksymuk, 20 — M. & N. Kryworuk, 20 — O. & V. Zwiaduk, 30 — Nestor & M. Bazarko, 30 — Ihor & N. Gawdiak, 30 — Chr. & O. Pacslawskyj, 40 — Bohdan Yasinsky, 625.47 — E. Iwanciw, 1000 — M. Yasinsky, 500 — S.D. Olynyk, 300 — G. & I. Woloshyn, 250 — Wasył Lew, 250 — O. Pylyshenko, 100 — O. Horodecka, 100 — O. Horodecka, 200 — V. Limonczenko, 200 — C. & E. Osgood, 200 — S. & L. Rapawy, 150 — A. & O. Voronin, 100 — N. & M. Bazarko, 100 — B. & T. Ben, 100 — O. & A. Bilyk, 100 — M. & H. Boretaky, 100 — Bohdan Futey, 20 — K. Antypiv, 100 — I. & N. Gawdiak, 100 — George Hnativ, 100 — G. & R. Kostliuk, 100 — M. & N. Kryworuk, 100 — H. & S. Maksymuk, 100 — Katya Masnyk, 100 — Olha Matula, 100 — Marta Pereyma, 100 — C. & R. Sonevitsky, 20 — Iryna Yasinska, 50 — Daria Chapelsky, 50 — E. & T. Derzko, 50 — T. Kichorowsky, 50 — J. & P. Kun, 25 — I. Mychkovsky, 25 — I. Michkovsky, 50 — M. & Odarchenko, 50 — B. & K. Paschyn, 50 — O. & I. Zynjuk, 25 — K. Antypiv, 25 — Maria Lischak, 10 — L. Chopivsky, 70 — Eugene Iwanciw, 1000 — Variety Bazaar, 50 — G. & A. Sluzarczuk, 500 — Jeroslaw J. Sydri.

Список пластунів Загону „Червона Калина“, які зложили пожертви на Фонд Руху:

\$500 — M/M B. Tytila, 1,000 — M/M O. Dekajlo, 550 — M/M B. Mychajlivi, 1,000 — Dr/M Y. Padoch, 500 — Dr/M J. Strutyński, 100 — M/M B. Kuzyszyn, 500 — M/M P. Darmohraj, 200 — M/M I. Halij, 500 — M. M. Lozynskyj, 1,000 — M/M E. Tytila, 500 — M. R. Dekajlo, 500 — M/M I. Dekajlo, 300 — M/M W. Safian, 50 — M. R. Pyndus, 1,000 — M/M W. Wolowodiuk, 100 — M/M G. Yarymowych, 1,000 — Dr/M G. Chirrowskyj, 200 — M/M R. Sobol, 500 — M/M M. Sobolita, 500 — M. R. Komarnytskyj, 100 — M/M B. Sawras, 50 — M. E. Kozak, 500 — M/M E. Brozynka, 25 — M/M O. Kebalo, 100 — M/M B. Mycio, 500 — M/M G. Steciuk, 500 — M/M N. Holynskyj, 1,000 — M/M N. Nynka, 500 — M/M W. Bazarko, 500 — M/M M. Tytila, 100 — M/M O. Kuzyszyn, 100 — M/M W. Lytwyn, 250 — Dr/M W. Stojko, 25 — Rev./M A. Chirrowskyj, 700 — Dr/M Stawnychyj, 1,000 — M/M O. Sawchynskyj, 1,000 — Chervona Kalyna.

Замість квітів на могилу св.п. Осипа Паславського:

20 — M/M W. Wasiczko, 50 — Ms. Y. Hunchak, 50 — M/M Leush, 30 — M/M S. Glut, 25 — M/M J. Czernyk, 50 — Dr. L. Dyrska.

Список жертводавців Нью Гейвену, Конн. Збірка переведена Комітетом Сприяння Народному Рухові України:

\$1,000 Український Народний Дім в Нью Гейвен, Конн., 1,000 — Н.Н., 1,000 — М.Б. Антонішин, 500 — Лев Левичкий, 100 — Лідія Фіцалович, 100 — Михайло Долишній, 100 — Павло Палюга, 100 — Марія Пласско-ніс, 100 — С.М. Кульчицький, 100 — І.В. Валницький, 100 — Орест Дубно, 100 — Ірина Гладка, 50 — Р. Лаврович, 50 — Осип Луцій, 50 — Марта Рудик, 50 — М. Троян, 50 — о. Роман Големба, 50 — Роберт Поташ, 40 — Василь Юречко, 40 — Іван Румак, 30 — Ляля Бойко, 30 — Мирослава Белей, 25 — Василь Гіна, 25 — О.З. Мандиш, 25 — Дарія Марків, 25 — Лев Іорис Марків, 20 — І.І. Лодинський, 20 — Володимир Карнаухов, 20 — Дмитро Малик, 10 — Л.Е. Козюпа, 10 — М. Сова, 10 — Геня і Карло Гарві, 10 — А. Гей, 10 — Ляся Аксен, 10 — В. Зінін, 10 — Богдан Дзюбіна, 10 — М. Гуленко, 10 — Люба Данило, 10 Станислав Овад, 5 — Марія Музика, 5 — Ева Галинка, 5 — Мерієн Маковська, 10 — Оля Юречко, 25 — Люба Дубно.

Адреса фонду:
Children of Chornobyl Relief Fund or Rukh Fund
Acct. No. 5786, Self Reliance Credit Union,
734 Sandford Avenue, Newark, N.J. 07106

Хроніка...

(Закінчення зі стор. 1)

кандидатів у депутати і тому довірені особи не змогли взяти участі у підрахунку голосів. Було багато порушень під час виборів. Багато балотів видавалися без попередньої перевірки паспортів. Деяким виборцям давали по кілька балотів. Багато голосували за своїх родичів.

Донецьк, 4-го березня, 10-та год. вечора. (Володимир Бойко). — Вибірці розділилися на дві групи, одна з них голосувала за кандидатів від Демократичного Блоку і є шанси на перемогу. Однак не виключено, що прийде йти в другу туру голосування. Були помічені порушення закону про вибори. Наприклад, у виборчій дільниці 26/26 Калінінського району із приміщення вивели всіх довірених осіб кандидатів від Демократичного Блоку, як тільки вони зауважили, що окремим і громадянам видають по кілька балотів.

Львів, 4-го березня, 7:20 год. вечора. (Володимир Палія). — Результати виборів ще не відомі. Повідомляють, що в цілому ряді дільниць позбавили брати участь у підрахунку голосів довірених осіб кандидатів від Демократичного Блоку. Багатою людям, не питаючи в них документів, видавали по кілька балотів. Зате іншим громадянам, які здали паспорти на реєстрацію, відмовили в праві на голосування, хоч вони мали інші документи, що засвідчують їхню особу. Були випадки, коли вибор-

цями видали балоти із заздалегідь викресленими прізвищами кандидатів від Демократичного Блоку. Також у деяких балотах проти прізвищ кандидатів від Демократичного Блоку хтось понаписував слово „вибув“. Коли виборці налегали, то голова виборчої комісії заявив, що графілася прикра помилка. Таке було в Шевченківському районі Львова. У деяких балотах були викреслені всі прізвища, окрім одного — першого секретаря Шевченківського райкому партії Бойченка.

Донецьк, 3-го березня. Напередодні виборів тут на кількох шахтах відбувся попереджувальний страйк шахтарів, які вимагають повної реєстрації обласного партійного керівництва. Серед страйкуючих шахтарів 10 осіб оголосили голоду, протестуючи проти свавілля комуністичної влади.

Вінниця, 3-го березня. — Група активістів неформальних організацій оголосила голодування і проводить її біля будинку обкому партії. Учасники голодування підняли блакитно-жовтий прапор і через деякий час їх затримала міліція, але згодом відпустила й вони продовжують голодувати. 4-го березня число голодуючих налічувало 10 осіб. Навколо них збираються тисячі людей, які співчують і підтримують вимоги голодуючих активістів, які протестують проти численних порушень з боку властей законодавства про вибори. Вони також протестують проти переслідування активістів неформальних організацій.

Чи прогавлено...

(Закінчення зі стор. 2)

Шевченківський рік і був тим роком, коли треба нагадати народі оці послання великого поета до живих і мертвих і несподіваних, значить до тих, що прийшли згодом, що є тепер живі, і невірний заповіт з коротким імперативом, мов наказ полководця: „аствайте, кайдани порвите!“

Рік, який проходив у час проголошеної самим керівництвом у Москві революції, повинен був понести по Україні оці революційні гасла. Тепер, як на це вказують події в Чехословаччині, Польщі, Угорщині, чи в Східній Німеччині, це не кришала революційний рік, а просте народне зрушення і домагання замінити авторитарний режим демократичним управлінням. Непотрібно чекати на приїзд самого генерального секретаря з центру, як це було у випадку усунення Щербицького. Це повинен і може зробити сам народ. Ось і тепер товчеться у Києві дамочка, яка якимсь шляхом досконала високого посту голови Верховної ради, Валентина Шевченко, і пописується своїм протекторатським виступами, компроментуючи славне ім'я нашого поета. Тут народ може поставити вимогу, щоб усунути з високого стільця оцю дамочку, як це зробили в інших краї-

нах східного блоку. Для цього потрібно, щоб розумів і використав свої демократичні права народ. За Шевченковим правдивим словом, що „в своїй хаті, своя правда і сила і воля“, народ повинен зробити порядок у своїй хаті. А перш за все понести голосно по країні оті великі Шевченкові слова, що мають бути дороговказом і заповітом. Правда, відбулися відвідини пам'ятних місць Шевченкових у цьому ювілейному році, відбувся великий похід від Чорного до Балтійського морів святковими зборами під пам'ятниками Шевченка, та чимові сповнили своє завдання. Усі оці виступи поетів, а їх прибуло багато, навіть з закордону, з читанням власних віршів, не сповнили завдання у цей великий революційний рік. Замість читання усіх оцих крашків і менше вдалих віршів, мусило голосно промовити саме велике слово поета і кликати народ до нового життя, повинен лунати, мов постійна пригадка і вимога, Шевченків заповіт. Справа легше спом'янути поета навіть не тихим, а голосним словом, як повинити його заповіт. А в інших республіках Союзу виводять оцей час революцій-перемінним іншим змістом. Маленька Литва поставила вимогу повної незалежності і змагає до її здійснення. Це і було гасло для України у цей великий рік, що носив назву Шевченкового.

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

Після прочитання протоколу з попередніх зборів виїхати про працю Округу в минулому році розпочав голова д-р О. Серафін. Він пригадав, що недавно Округа понаслідку смерті довголітнього голови Округу і Головного радного бл. п. Р. Татарського та довголітнього референта преси бл. п. В. Папіжа. Управа в новому складі старалася продовжувати працю своїх світлої пам'яті попередників, так що шийний рік був заповнений союзовою та громадською активністю. По Загальних зборах 29-го січня 1989 року, які відбулися із участю головного підприємця д-ра Івана Фліса, вже 15-го лютого на своїх перших нарадах нововибрана Управа розпочала підготовку до гостинного виступу ансамблю пісні і танку „Ослав'яни“ в неділю 1-го квітня 1989 року. На нарадах 16-го березня обговорено зустріч союзового активу для відзначення 95-ліття УНС. На нарадах 20-го квітня були звіти про виступ „Ослав'яни“ та дальша під-

готовка програми 95-ліття. 22-го травня голова Округу брав участь в нарадах Головного Уряду. 23-го травня придбано стипендії матурантам середньої школи НЗПДМ і рідних шкіл. 18-го червня голова Округу брав участь в нарадах голів Округних Комітетів на Союзіві. На нарадах 22-го червня устійнено програму відзначення 95-літнього ювілею УНС, яке відбулося 29-го липня на оселі „Діброва“ біля Дітройту. Програму для численної зібраної союзового активу виконали члени Округного Комітету. Як звичайно, Округа подбала про нічліги та підготувала громаду до гостинного виступу Українського камерного хору з Варшави, що відбувся 30-го вересня. Організаційні наради Округу 29-го жовтня, при участі головного підприємця д-ра І. Фліса, відбулися в сумному настрої, бо попереднього вечора помер Р. Татарський. На нарадах 28-го листопада вшановано його пам'ять, вибрано нового голову Округу, відчитано фінансовий звіт з концерту камерного хору та намічено річні загальні збори на 11-го лютого 1990 року. При всіх зустрічах і нарадах справа придбання нових членів була на першому місці. Продовж звітного року придбано 76 нових членів. Закінчуючи свій звіт,

актив та гості Округного Комітету УНС в Дітройті. За столом (зліва, сидять): М. Бабій, д-р О. Серафін, У. Дячук, Р. Лазарчук та Я. Базюк.

Актив та гості Округного Комітету УНС в Дітройті. За столом (зліва, сидять): М. Бабій, д-р О. Серафін, У. Дячук, Р. Лазарчук та Я. Базюк.

му складі: д-р О. Серафін — голова, Ірена Прийма — заступник, Степан Віхар — заступник і референт англійської преси, Роман Лазарчук — секретар, Ярослав Базюк — касир, Галина Татарська і д-р Атанас Слодарчук — референтура зовнішніх зв'язків, Катерина Назаркевич і Зенон Василькевич — імпрезова референтура, а Дмитро Кошильовський, Петро Залуга, Осип Бігун, Павло Павлич, Григорій Корб'як і Юрій Руб — вільні члени. До Контрольної комісії були обрані: І. Постоловський, Стефанія Федик і О. У. Марушак.

Нововибраний голова Округу д-р О. Серафін попросив до слова головного касира У. Дячука, який вказав, що сумні втрати визначних союзовців Округу були теж важкою втратою для цілої союзової родини. Вона від себе та від Екзекутиви привітала присутніх, а зокрема гостю з України — сестру Галі Татарської. В своїй незвичайно діловій доповіді У. Дячук наголосила на справу існування в осередку нашого поселення осіб українського походження із другого або третього покоління, які досі нічого не чули про УНС. Про це написала до Головного Уряду неда-

но вибрана секретарка 183-го Відділу в цій Окрузі Катерина Назаркевич. Тож нам потрібно організувати на повний час, щоб вони понесли вістку про Союз також там, куди вона ще досі не дійшла. Нам треба думати великими силами, бо час на одностороннє забезпечення давно проминув. Винагорода організаторам та умови забезпечення не уступають жодній іншій установі. Багато забезпечень типу П-20 і Е-20 було виданих з нагоди конвенції 20 років тому назад, вони будуть виплачені й на їхнє місце треба придбати нові.

Це безперервний процес і нам необхідно зрозуміти його динаміку, щоб рости і йти вперед та дотримувати кроку потребам дня. УНС є однією із головних баз організованого життя української діаспори. Вже саме майже столітнє існування УНС говорить світові дуже багато. „Свобода“ і „Український Тижневик“ інформують нас, наш нарід та його стремління до самостійності. УНС доплачує до видання преси 710,000 дол. в цьому році, 120,000 дол. призначено на стипендії студентам. УНС втримує дуже

активне бюро у Вашингтоні. Відносно й уліпшення Союзівки, яка під впливом зарплат молодого Івана Фліса здобувася щораз більше популярність. Будинки для літніх працівників-студентів вже готові, кошти будови біля 700,000 дол. На допомогу НРУП в Україні Екзекутива зложила суму 10,000 дол. Цілий Головний Уряд або Конвенція зможе ухвалити більше. На закінчення свого слова У. Дячук подякувала за щойно вручену їй безценну аплікацію: Стефанія Федик (23), Галина Татарська (1) і Романові Куропасів (1).

В дискусії, яка охопила всю ширину союзових справ, взяли участь: С. Віхар, В. Лещук, В. Гнатчук, д-р А. Слюсарчук, Д. Кошильовський, Г. Корб'як та Р. Куропасів. 93-літній М. Бабій, який разом із родиною належить до дуже активних в 94-му Відділі УНС від 1925 року, подякувала за щойно вручену їй безценну аплікацію: Стефанія Федик (23), Галина Татарська (1) і Романові Куропасів (1).

Д-р О. Серафін подякував У. Дячука за багату доповідь та вичерпні відповіді, подякував присутнім за вибір, накреслив плян праці в конвенційному році і на цьому закрито Загальні збори.

Конкурси...

(Закінчення зі стор. 2)

Конкурс афішів підлягає таким правилам: вписати рисунком свою уяву про „Батька Союз“ на білому папері 8½" x 11" (2 см. x 28 см.) в розмірі. Всі есеї та афіші залишаються власністю УНСОюзу. Проситися учасників конкурсу не підписувати свого імені на есеї та афіші, лиш

на „Заяві участі“, а це тому, щоб запевнити безсторонність суддів.

Усі есеї та афіші, разом із „заявою участі“, присилати до 16-го квітня 1990 року, як і за дальшими інформаціями звертатися до координатора Братської Дільності на адресу: Fraternal Activities Coordinator, Ukrainian National Association, 30 Montgomery St., 3rd Fl., Jersey City, N.J. 07302. Tel: (201) 451-2200 Ext. 56.

ЗАЯВА УЧАСТІ

До: Координатора Братської Дільності
Залучую свій есеї/афіш приготований згідно із вище поданими вказівками.
(Прощу зачекати рішення, котре відноситься до Вас і вповніти відповідні інформації!)

() Я є членом УНСОюзу Відд. ч. () Я не є членом.

Моя ім'я і прізвище Дата народження

Моя адреса Ч. тел.

Ім'я батька Дата народження

Ім'я матері Дата нар.

Ім'я брата/сестри Дата нар.

Ім'я брата/сестри Дата нар.

Вже появилася книга

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

„Тисяча років Християнства на Україні“
(англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат. Багато фотографій ілюстрацій (також кольорових), тверда обкладинка, люксусовий папір. Видання Сполоскипу і Краєвого Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США. 1988. Балтимор, стор. 312, ціна \$50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% штатного податку

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,
діючий редактор ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий 2-ий з циклу п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.
G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Альфавітична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці компетентного зведеного і доповненого видання Енциклопедії Українознавства, повною ілюстровано кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядними показниками життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій

Набувати можна у книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% штатного податку

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

1. Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий.
— Лорд Томас Деннінг
2. Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками.
Професор Віллем Вагенар, автор книжки „Розп'ятого Івана. Наукова праця з пегальної психології“. Вид Гарвардського Університету
3. Як це Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде повиснений на шибениці Аїхмана, то приде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного.
— Патрик Бюкенан
4. На мою думку ця справа смердить. Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціальних інвестицій (OCI) в нашій країні.
— Конгресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо). Конгресовий рекорд з 20-го червня 1989 р.
5. Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забуде справи Дрейфуса.
Граф Николай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми досягнули багато. За свою подовголітню відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслуговує на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхотного примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо вислати пожертви на

John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

звертається до УКРАЇНЦІВ в ДІАСПОРІ просити грошові пожертви на закуп і перевезення в Україну ліків, вітамінів, харчів, одягу тощо для хворіючих від надмірної радіації дітей в Україні.

Моя жертва дол.

Просити вислати на Children of Chernobyl Relief Fund

Ім'я і прізвище

Адреса

Пожертви просимо вислати на адреси

Children of Chernobyl Relief Fund or Rukh Fund
c/o Ukrainian National Ass'n
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Children of Chernobyl Relief Fund or Rukh Fund
272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N.J. 07078

УПРАВА ФОНДУ ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ
Проф. Тарас Гунчак, голова

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ проголошує ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ НА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1990/1991

Згідно з рішенням Стипендіальної Комісії у червні 1988 року

- а) стипендії будуть признані тільки для UNDERGRADUATE СТУДЕНТІВ визначених каледжів та університетів (які студіюють для одержання свого першого ступеня бакалавра) і для ГРАДУАНТІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ, які будуть прийняті до каледжу чи університету в часі виплати стипендій;
- б) студент-аплікант мусить бути АКТИВНИМ ЧЛЕНОМ УНСОЮЗУ (платити вкладку) принаймні дві ДВА РОКИ при кінці березня того року в якому вносить своє подання на стипендію.

Основи признання стипендій:

1. фінансова потреба
2. предмет студії
3. студійні досягнення
4. активність в українському громадському, а зокрема студентському житті

До Канцелярії УНСОюзу треба прислати НЕ ПІЗНІШЕ ЯК:

31-го березня 1990 р. — вивопнений, підписаний і датований ФОРМУЛЯР 1-го травня 1990 р. — всі анімінені ДОКУМЕНТИ і ФОТОЗНІМКУ.

Для набуття стипендіального формуляра пишть на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

● BUSINESS SERVICE ●

Українська фірма „КАРПАТИ“
ВАСИЛЬ ЧОЛАКА

займається побудовою будиною, переробкою беєсментів, кухонь, лазнічок, встановленням центральних опалювальних систем, настельними карпеті, помалюванням і обробленням плитками; перекрест тах дах; напругою холодильників і мннчох машин.

Повне забезпечення. Оцінка великих і малих робіт безплатна.
Тел.: (718) 545-3611

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ ЗАБИГ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК JIM BARAL, M.D. ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології
(212) 247-1700

210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. 67th & 74th Ave.)

Медіація приймається. Пациєнти приймаються тільки за домовленням. Працюємо також в суботу. Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages.

PREKRAŠNІ ПІСАНКИ (правдиві та дерев'яні) в різних візорах та в різних цінах.

POSTAL SERVICE Jobs.

Salary to \$65K. Nationwide Entry-level positions. Call (1) 805-687-6000 Ext. P-10102

Володимир Барагура

МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді ілюстровані

П. Андрусьова і М. Михалевич
Ціна \$7.00 з портом

Мешканців штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% штатного податку

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛІУС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED

Обслуговуємо ШИРА і ЧЕСНА Our Services Are Available Anywhere in New Jersey

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Банд Брукліну, перенесенням тілних останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Банд Брукліну, св. Духа в Гемптонбургу та інших

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА

Cypress Hills Monuments

Власник — українець ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ
О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня в суботу включно від 9:00 до 5:00 год. Не бажано, для вигоди клієнтів, рада заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.